

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön.
Elfizetési ár:
egyedlve 1 frt 25 kr., fél évre 2 frt 50 kr., egész évre 5 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok cinzendők.

Hirdetéseket és nyilt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel

Komoly szó.

Érdekel-e valakit egy komoly szó?
Nem kell-e előre arra számítanunk,
hogy ilyent a közönség be se vesz?

Van ugyan alapja ennek a kérdésnek, de azért sértés volna feltenni az újságolvasó, betűt szomjazó, szellemi táplálékot megkövetelő közönségtől, hogy a komoly eszméktől megvetéssel idegenkedik. Hiszen akár a politikai szenvedélyek világában, akár az okos számítást és leleményt igénylő üzleti téren, akár a művészi hírnév vagy a tisztviselői előhaladás fokain természetesen azé az elsőség, aki felsőbbségét az értelem komoly munkájával szerezte meg.

Az amerikai Vanderbilt koldusként halt volna meg, ha milliói megtartására, célszerű forgatására gondor, komoly figyelmet és számítást nem fordít; Jókait se olvasnánk 40 év óta, és művei az ő dús képzelőtehetsége dacára is modorosakká, unalmasokká váltak volna már, ha állandóan nem gyarapítja történeti, természettudományi és más szakbeli tudását, ami aztán ingert adott mind gazdagabb tartalmú és tudású művei olvasására. Így aztán ő is magával viszi, magához emeli olvasóit, akiknek a szóra-koztatás mellett komolyabb ismereteket is juttat. — E kölcsönhatás vázolásával pedig visszatérünk cikkünk kiinduló pontjához, mert az egyes ember kicsiben az, ami nagyban a nemzet, a nép.

Nemzetünk pedig, — hála az égnek — nem érzéketlen a szellem komoly munkája iránt. Aki olyan megátalkodott sötétlátó, hogy ezt tagadja: azt egyszerűen arra figyelmeztetjük, hogy nálunk a félig művelt elem is előkelőbbnek akar látszani mint amilyen valóban, — ez pedig legalább is hitelgés a miveltségnék, elismerése a szellem tölényének, — egy lépés előre.

Az iparos, a kiskereskedő, aki gimnáziumba adja a fiát s aztán egyetemre küldi, vagy a kereskedelmi érettségi után valamely bankhoz beprotezsálja, nagyon jól tudja, ha ez sem a gazdagságnak sem az anyagi boldogulásnak nem valami első rendű eszköze, de azért szerenésnek tartja a fiát amaz ismeretekért és magasabb szárnyalású gondolkodás — módért, melyeket előbb a felsőbb iskolákban, majd a miveltségtársadalomban elsajátít. Sőt az ipar és kereskedelem s a tudnivalók tömege és fontossága te-

kintetében ezeknél semmiképp sem hátrább álló földmivélés is, mindezek az ő folyton szaporodó és fejlődő szakiskoláikkal az eddigi nemzedékeknel különb, tanultabb, komolyabb ifjúsággal ajándékozzák meg a nemzetet. Az új sarjadékot, a későbbi ivadékot szellemileg tartalmasabbnak akarjuk látni mind, az értelem legyvereinek gazdag tárházával ellátottnak. Ez képezi jövőnek egyetlen biztosítékát.

Mégis, éppen a legkomolyabb férfaink s akik leginkább szívükön hordják a köz javát, vigasztalanul panaszoják, hogy hazánkban csak egyetlen hatalom van: a kormány s hogy ez az egy aztán mindenható és dacára ennek tömentelen feladattal szemben tétlenül áll. Mondják nevezetesen, hogy gazdasági politikánk béna, mert ritka kivétel az a szakképzett földmives és gazda, aki hivatva legyen ilyen állandóan válságos időben eredményesen felemelni a szavét; az államgazdaságtant csak a jogi oklevélrt tanulják az ifjak, de a vizsga títán a sok kimerült elme tért a tevékenységének nem talál és gyümölcsözetlen marad; — az ipar legtöbb ága még gyermekcipőben jár, alig van iskolája és alig részesül felsőbb támogatásban; — a művészet sem kenyeret nem ad, sem nem bír még az öt megillett erkölcsi sullyal; még csak nemzeti stílusunk sincs legfőlebb a zenében, melynek a minisztériumban nincsen szakképviselője; — a nazarénusok a vallás szabadság hiányát, a szociálisták a szólás szabadságot hangos jajjal nélkülözik; — a közegészségügy vezérferfiain megbotránkoznak azon a tudatlanságon, amelyben e szak országos intézői nálunk leledzenek; — és így tovább, ahová csak tekintünk, mindenfelé vagy a maradiság tomputlságát, vagy a kínzó elégedetlenséget látjuk, és mindez abból az egyetlen vaskos gyökérből sarjadzik, mely a magyar földben olyan mélyen ül: a tanulatlanságból. Az óriási nagy tömeg — többségnek nincs kézsültsége, nincs kellő érettsége egy felől az alkatáshoz, más felől az alkotások és alkotó vagy reformáló tehetségek méltánylásához, megbecsüléséhez, felkarolásához.

Sajnos: ez körülbelül a való tényállás. De mégis sajnálatosabb a rövidlátás, mely a pillanatnyi képfelvételt szemléli és újra meg újra csak ezt a komor képet akarja a közönség elé is állítani, mikor a táj már megváltozott, mikor a sötét fellegek elvonultak, az előbb parlag mező aranykalásiban érettszemet ringat, az előbb

civilizálatlan vidéken pedig pompás csarnokok emelkednek.

Micsoda becsáság csapása, vagy szándékosan becsukott szem nem engedő azt az erős, duzzadó életet jelentő, egészséges mozgást látni, mely nemcsak a szemet igézi meg, de hallható zajjal is jár: a gördülő kerekek, dolgos kezek szerszámának zajával, a munkát végzők vig dalájának hangos szavával.

Ne beszéljünk képekben: a tömérdek tennivaló közül már sok minden van munkában és el is jut betetőzéséhez. A milleniumi 1000 népis-kola — az áldatlannak mondott kormány műve — mivelődésünk alapozásának ez téglája; az épülő szépművészeti múzeum, a tanáregyesület most felsőbb helyre felterjesztett javaslati és száz más szakterület eddig elért sikere, mindezek valóban becses zálogai sokszerű tanultságunknak, tudásunk kiterjedt és erős voltának, szóval: a legmagasabb színvonalon álló népekkel szemben kultúrai versenyképességünknek.

És bizony hisszük, hogy ahová most az egész világ érdeklődése és kritikus szeme fordul, — a párisi világkiállításon a magyarság miveltségi állapotának teljes képében való bemutatása elismerést arat az összes miveltségtörzsek előtt.

Ne költsek tehát az elégtelenség addig se a rossz hírünket és a helyett, hogy beleássák magukat a kétségbeesésbe: fordítsák inkább erejüket békes, hasznos együttműködésre a magyar kultúrámukban.

Erősítsük a vidéket. Akár szociálpolitikusok véleményét halgatjuk meg, akár a gazdasági szakemberek fejtegetéseit olvasuk, akár pedig a miveltségi politika irányát figyeljük, mindenütt egyértelműen azt a gondolatot látjuk világosan átszűrődni, hogy vidéki központok teremtésére és megerősítésére kell törekednünk,

És mégis azt tapasztaljuk, hogy e gondolat körül a legkisebb gyakorlati eredmény sem jegecsedik ki. Hiszen nem éppen mai keletű már ez a dolog, sőt annyira megérett, hogy számadatokkal van a leghatározottabban megállapítva, hogy a magyar faj számbeli és nyelvi erősödése olyan arányban emelkedik, amilyen arányban a magyar vidéki városok életképessége fokozódik.

Tehát tisztán nemzeti életkérdés, a lét vagy nemlét kérdése ez, amellyel szemben kétségbejítő közönyvel, mondhatni nem tördőmséggel találkozunk lépten nyomon.

De talán nem is annyira semmibehevés ez, mint inkább tervszerűtlen kapkodás. A

gondolat körül csoportosuló erők munkájában nincs rendszer. Mindent egyszerre akarnak a vezető elemek felmarkolni és így keveset szorítani.

Egyzserre és egyidejűleg akarják emelni a vidéki városok gazdasági erejét és kultúr-képességét. Így a gazdasági erők nem izmosodhatnak meg, a kultúrintézmények pedig nem fejlődhetnek. Mert a kultúrintézmények fentartására és fejlesztésére pénz kell, ahhoz pedig, hogy erre való elég pénzünk legyen, első sorban erős gazdasági képességek kelljenek.

A munkát, mely a vidéki központok teremtése érdekében még nem folyik, de már mozogni kezd, egyelőre bizonyos egyoldalúsággal kellene vezetni. Nevezetesen úgy, hogy minden törekvés először inkább az anyagi érdekre szorítkozzék, semmint az eszményire.

Ipart, kereskedelmet, mezeti gazdaságot, közlekedést és más e féle gyakorlati értékű dolgokat kell fejlődésnek indítani és pedig egyelőre ezeket is csak lokalizálva, úgy hogy a nagyobb népességű magyar városokba, mint központokba gyűjtés össze azokat az erőket, melyek segítségével ezek önálló működésre legyenek képesítve.

Ezek a központok, ha majd valamennyire megerősödnek, viszont megerősítik majd a közeliükben élő kisebb vidéki városokat; mert nincs olyan vidéki nagyobb magyar város, melynek érdeke nem volna, hogy a körülte fekvő vidék közégségei is megerősödjenek.

Így a természetes érdekkapcsolatok kiegészítik majd egymást. Hiszen a főváros is erősödik azzal, ha a vidéki városok erői gyarapodnak.

Csak ne akarjanak mindent egyszerre megtenni, mert akkor egyszerre semmivé lesz a törekvés; holott ha megfontolva és érdekkörönként partot mos majd az a folyam, mely a vidéki városok érdekeinek indul szolgáltatást tenni, lassan lassan meg fogja termékenyíteni az egész vidéket, az egész országot.

És ha azt mondjuk, hogy ne mindent egyszerre, ez alatt nem azt értjük, hogy lassan és apránként izmosítsuk a vidék gazdasági erőit; — ellenkezőleg: az a nézetünk, hogy nagyon sokat és nagyon gyorsan kell dolgoznunk, de nem ezerféle külön irányban, hanem egyelőre egyoldalúan és mindent az anyagi érdekek erősítésére.

Városi közgyűlés.

december 11.

Farkasordító hideg volt a közgyűlési teremben, s ilyen fagyos volt a hangulat is mindvégig a városatyák közt. Ami nevezetessé teszi a hétfői közgyűlést, az az a följegyzésre méltó hallatlan eset, hogy V a r g a Bénynek nem volt egyetlen interpellációja sem. Más persze nem interpellált.

Minden nagyobb emóció nélkül, gyors tempóban galoppolt át a közgyűlés a szürke tárgysorozaton, úgy, hogy a husz ügyet felőle tárgyalás déli harangszóra véget ért. A közgyűlés lefolyása különben a következő volt:

Elnök: dr. L a k o s Imre polgármester a közgyűlést megnyitván, bejelenté J u d i k István városi képviselő elhunytát, mi a közgyűlés részvételt vett tudomásul. Helyette Szenási István soros póttag hivattott be.

Az aszfalt műutak műszaki felülvizsgálatára, a gazdasági szakosztály javaslataira a polgármester a középítészeti felügyelőt kérte fel az alispán útján, mit egyhangúlag tuda-

másul vett a közgyűlés. V a r g a Bénymin bár kifogásolta, hogy a polgármester az alispánhoz fordult kérelmével, de miután megmagyarázták neki, hogy közvetlen a középítészeti felügyelővel nem érintkezhetünk, annál kevésbé rendelkezhetünk: ő is beadta a dekrétát és megnyugodott.

Tudomásul vétetett a polgármester jelentése az általános útvámszedési jog behozatala ügyében teljesített tanulmányozásról, valamint a tanács jelentése arról, hogy a mérnöki és műszaki segédképzés szervezése felsőbb hatóságilag jóváhagyott. Jelentéséből megállapították a tárgysorozatnak a Szegeden tartott mezőgazdasági kiállításon történt részvételtől szóló polgármesteri jelentés, melyben a polgármester behatóan és részletesen ismertette a kiállításhoz való részvétel mozzanatait, s az egyik régebbi képviselőtestületi közgyűlésen interpelláció alakjában elhangzott ama váddal szemben, hogy a városi hatóság a kiállításhoz tárgyak bejelentése és beküldése körül könnyelműen járt volna el, közmegegyezésre bebizonyította, hogy sem a gazdasági egyet vezetőségét, sem a közreműködött városi tisztviselőket gáncs nem értheti, mert a bejelentés szabályszerűen megtörtént s hogy valamely ajánlatos tévedés folytán a város által kiállított átlakok nem vétettek fel a kiállítási katalógusba, annak oka nem itt kereshető, — de a kiállítás rendezése sem ítéltethető el, mert abban a rengeteg munkahalmazban, a mi a minden reményen fölül sikerült állatkiállítás rendezésével járt; hasonló tévedések a legnagyobb jóakarat mellett is megtörténhetnek. A képviselőtestület egyhangúlag tudomásul vette a polgármester jelentését. A mi vicinálisunk 190—192 számú szelvényei közötti gyalogközlekedés ügye került aztán szőnyegre. Szánthó Dániel és az ottani pályáőr között évek óta folyik a torzalkodás a jó szomszédság révén, az őt el akarja tiltani Szánthó Dánielt a pályatesten való átjárásról. — Szánthó meg azért panaszkodik, hogy a pályáőr károkat okoz az ő szőlőjében. A közgyűlés némi diskusszió után kimondotta, hogy igaza van Szánthónak is, a pályáőrnek is, s marad minden tovább a régebben.

A Vecseri félc porta megvételének ügye lekerült a napirendről, mert e kérdés tárgyalásához a képviselők nem voltak kellő számban.

Érdekes és tanulságos volt a saját hízalású sertéseknek részben való közfogyasztásra bocsátása iránt kelte tanácsi határozat fölötti tárgyalás. B e c h Mátton és társai mérsárosok kifogásolták azt, hogy magánosok saját hízalású sertéseiket közfogyasztásra kimérhessék, s panaszkodtak a tanács akként rendelkezett, hogy évenként egy polgar csak egy sertést vehet le kimérésre. Dr. C i c a t r i c s Lajos a tanácsi rendelkezést helytelennek tartja, mert a saját hízalású sertések levágására és részben való kimérésére a vágatási engedély kiadandó mindaddig, míg a levágás és kimérés nem i p a r s z e r ü l e g gyakoroltatik, az iparszerűség kezdete pedig a sertéstulajdonosok viszonyai különbözőségénél fogva csak egyenként és esetenként állapítható meg, s e tekintetben a bírósághoz hivatott hatóságnak nem is praedjudikálhatunk. Általános vonásokban ő az iparszerűséget ott látja fennforgónak, ahol az illető buvárok folytonosság mellett ismételtelen veszt sertést azért, hogy azt levágja, kimérje, — míg ellenben nem véli citilthatónak azt, ha valaki sajátnevelésű több sertést is levágja, azok felesleges részét kiméri. Ez egyfelől clónyos a termelőre is, de főként fontos a szegényebb polgárság anyagi érdekeire, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk még akkor sem, ha a hentes ipart úzők érdekeinek megvédéséről van szó. Ajánlja a tanács határozatának megsemmisítését.

S z e d e r János hivatkozva arra, hogy a közgyűlés által elfogadott hús-vágási és hús-kimérési szabályrendelet e tekintetben szintén helytelen rendelkezéseket tartalmaz, javasolja, hogy a szabályrendelet idevonatkozó része megfelelően helyesbítessék. Ezt el is fogadta a közgyűlés a dr. C i c a t r i c s indítványával együtt, mihez képest a normatívumul adatott, hogy a saját nevelésű és

hízalású sertések levágása engedélyezendő, s kihágást a vágás és kimérésnél az követ el, aki azt iparszerűleg üzi.

Tudomásul vétetett a polgármester azon jelentése, hogy a vármegyében levő vicinális utak kezelésére névve rendszeresített mérnök és 3 úti-biztosi állás javadalmazás a város 144 firttal járuljon, — valamint elfogadottat a polgármester azon előterjesztése is, hogy az eddigi gyakorlathoz képest az árvtári tartalék-alap kamatjövédelmé a tisztviselők fizetés pótlására kimerültesse. A város alapítványi pénzeit a közgyűlés továbbra is a 3 helybeli pénzintézetnél gyümölcsöztesse, de utasítja a tanácsot, hogy a pénzintézetektől kérje a kamatláb felemelését.

Hoffman Jakab és társainak katonaság idehelyezése iránti kérelmére a gazdasági szakosztály azt javasolja, hogy érdemi döntés előtt egy ad hoc bizottság küldessék ki a kérdés alapos tanulmányozására. K a t a i P a l János a kérelmet úgy közérkölcstelenségi szempontból, mint a polgárság békés nyugalmának megővése érdekében elvetni javasolja. Szavazásra kerülendő a dolog úgy a gazdasági szakosztály, mint a K a t a i P a l János javaslataira 31 en, 31-en szavaztak, s a polgármesteri döntéssel a gazdasági szakosztályi javaslat lett érvényre emelve.

F l e s c h Lipót elutasított azon kérelmével, hogy részére a mértékhitelítési díjnak kedvezmény adassék, megvétőh Sandornak megadatott az a kedvezmény, hogy háza előtti árkanak beboltozására 8000 drb. téglát 12 firt helyett 10 firtért vásárolhasson ezenként.

A nyomtatványok kimerült költségvetési rovatának fedezésére átváltványozási jog adatott a tanácsnak, s N a g y József adóügyi tanácsnok elutasított azon kérelmével, hogy felüggesztés tartamára fizetési pótlék utalványozassék részére.

Miután még tudomásul vétetett a N a g y József elleni vizsgálatról s a G a l f i Sándor elleni fegyelmi ügyről szóló jelentés, a közgyűlés véget ért.

Ujdonságok

Szentes, 1899. december 13.

— Személyi hír. Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 13-án hazakereszt a fővárosból. A főispán ezúttal néhány napot itthon tölt el Szentesen.

— Közigazgatási bizottság. Csongrád vármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 16-án délelőtt 10 órakor tartja e havi rendes ülését a vármegyeház kistermében.

— Az adóvégrehajtás halottja. Egy rendkívül szorgalmas és derék iparospolgártársunk vetett véget életének f. hó 13-án azzal, hogy reggel 5 órakor felakasztotta magát és mire hozzátartozói végzetes tettét észrevették, már halott volt. Az iparos neve V a s s Lajos, csendes, visszavonult életet élt asztalos mester volt, meglehetősen jó módban, amennyiben a mi kisiparosainknál már jómódnak mondható, ha házuk meg egy kis földcsékjük van. Hogy miért lett öngyilkos? — arról egy verzió kering a városban, nevezetesen az, hogy V a s s Lajos az adóvégrehajtás szigorának halottja. A f. évi adókörovásával egyúttal ugyan 190 firt adóhátralék volt a szerencsétlen embernek, amire 90 firtot már letörlesztett, míg a száz forint hátralékra f. hó 12-re volt nála kitűzve az állami végrehajtók által árverés. Az adótartozás V a s s ingatlanán is biztosítva volt s a szerencsétlen ember hibába kért halasztást. — nem kapott. Az árverést meg is tartották volna nála, a hivatalos közegek megis jelentek házában, de a közönség — látva a család kétségbeesztő szegényekését, hogy rajta ilyen csúfság esett. — tartózkodott a vételtől és így az árverés

eredménytelen maradt. A régtől betegeskedő V a s s Lajos azonban annyira lelkére vette ezt a — szerinte — megszegyenítő esetet, hogy pironkodásában véget vetett életének. Halálát feleségén kívül számos kiskorú árvája siratja.

— **Gazdabál.** A csongrádvármegyei gazdasági egyesület, mint már évek óta szokta — a következő farsangi évadban is rendez gazdabálát. Az egyesület választmánya a legtöbb irólésén választotta meg a táncmulatás rendező bizottságát és egyúttal a bál idejéül január 28-át szabta meg. A mulatság, mely bizonytalannal ezúttal is a farsang leglátogatottabb és legkedélyesebb vigalma lesz, — a színházteremben fogják megtartani.

— **Kardaffér Kisteleken.** Sulyos testi sértés vádjá alatt állt f. hó 12-én egy kisteleki finác a szegedi törvényszék előtt. A finác neve R ó s e n b e r g Rudolf s ú g latszik, a pénzügyőrségen kívül kiváló előszeretettel dolgozik kardafférekben. Legutóbb az esett meg vele, hogy a kisteleki B e l á n y i-éle korcsmában összetalálkozott B e n e Józseffel, akit aztán szidalmazni kezdett. A csendes borozgató Bene egyideig csak sürte a szidalmakat, de mikor több volt a kelendő, türelme fonala elszakadt, felállt és derekasan képen teremtette az izgága finácot. No, ilyen sértést vért kíván; nyomban kirepült hüvelyéből a fináci gyíkleső, hogy a legvégben hatalmasan átsuhintva, a B e n e József koponyáján fejezte be újat. Bene a kisteleki kardaffér folytatását áttette a büntető törvényszékhez, ahol aztán a vádra vizsonvad következett, mire a bíróság a tárgyalás alapján R ó s e n b e r g Rudolfot 14 napra fogházra, B e n e Józsefet pedig 30 ftr pénzbüntetésre ítélte.

— **Színházi hír.** A Zoltán Gyula színhársulata, mely mult vasárnap mutatkozott be először a közönségünknek, a központi bevételhez nagyteremben, nem lép fel nagy igényekkel, előadásaival szemben a közönség sinesen túlságos nagy varakozásban, de aztan nem is csalódik a közönség, mert a szerény tarsulat kerék, összevágó előadásban mutatja be az általa színhárhozított darabokat és így egy-egy estét elég kellemesen tölt el a színházi közönség. Eddig egy népsziműben »A szegedi menyecske«, egy sziműben »Rang és mód« és egy bohózatban »A kis baba« láttuk a színészeket és a három előadás után általánosságban azt mondhatjuk, hogy a tarsulat tagjai közt több olyan jeles cív van, akinek kedvéért az egészets partolni érdemes. Tagadhatatlanul vannak közöttük egycsek, akik kihívják az erősebb bíralatot is, mint p. Földvári né, Egri Berta és Siménfalvi, akik olyan ázpathósszal szavalják el a szerepüket, hogy az kivetkezik minden természetességéből, de maga az igazgató: Zoltán Gyula, az énekesnő: Ligethy Ida, az énekes: Radnaya, a komika: Termesi Gizella, meg Szegethy a tarsulat titkára, Szapáry Janka, Zoltán né, Földvári és Havasi sok természetességgel, otthon vannak a színpadon és mind számot tennék nagyobb tarsulatoknál is. A színészek, mint értesülünk, talán már szombattól vagy vasárnaptól kezdve a színházteremben fognak játszani és az unalmas téli estéken elég kellemes szórakoztatást nyújtanak a közönségnek arra, hogy őket felkarolják és támogassák.

— **Közlekedési mizériák.** Rendes jó időjárásban is sok kellemetlenség okozója nálunk a rendetlen vasúti közlekedés, mely mellett senki se bizonyos abban, hogy ha Szolnok felől reggel 8 órakor kell Szentesen lennie, nem-e csak úgy 10 óra felé döcög be vele a kavéprökölő az állomásra; most azonban, hogy ez a váratlan nagy havazás és kemény fagy jött ránk, néhány nap óta a közlekedésünk olyan, akáha nem is a gőz és villamosság korát élénk, de még most is a régi gyilhis-rendszer árkádai álla-

pota közepett vesztegelünk. A Tiszán Csongrád felől, persze a nagy jégzajlás miatt napokig szünetel minden közlekedés, a vasúton meg a vonatok 3—4 órai késéssel döcögnek be úgy, hogy a reggeli postát jó, ha délután 2 órára megkapjuk. S hagyján ez, de az útasok ezen fölül azon panaszoknak, hogy a kupék füttelen voltak mellett majd megveszi őket az isten hidegje.

— **Sziveszteresti mulatságok.** Ugy alapította meg a hivatalos világ is, hogy a f. évi december 31-én éjjel 12 órakor fordul át az emberiség a 20-ik századba, melynek első esztendejét, az 1900-ik évet szentnek is nyilvánította a római pápai szentszék. Rendkívüli ünnepies lesz tehát ezúttal az évforduló, mely nemcsak új esztendőbe, de új századba is visz bennünket át és nálunk is szokatlanul nagyobbszabásnak lesznek itt-ott a Sziveszteresti mulatságok. Az évforduló éjszakát tarsas vacsorával ünneplik meg a kaszinóban, a polgári körben és a népkörökben; — a kereskedőegylet ezen az éjszakán fényes estélyt rendez a színházteremben, melyen válogatott dolgokkal akarja a közönséget mulattatni; — az iparosifjak önképző köre pedig szintén a szoktnál fényesebben ünnepli meg ez évben a Sziveszterest és ez alkalommal a kör kebelében alakult daleyelt is bemutatkozik N e m e t h Elek karnagy vezetése alatt, néhány új dal előadásával. Az estélyt az ipartestületi ház termében tartják meg s egy teríték ára, melyre a kibocsátott aláírasi ivenken lehet feliratkozni, fél liter borral együtt 1 ftr

— **Lili a bíróság előtt.** Ez a Lili nem operetti, de valóságos elő alak, férrihában jár és a Boldizsár Mihály névre hallgat. A cím csak annyiban illel, merthogy neki is, mint az operett Lilijének, egy trombitával gyűlt meg a baja. Lili, azaz hogy Boldizsár Mihály hajdanában egy tamburazene-karnak volt a primása, ez idő szerint pedig tégláégető Dorosman. Mar nem szüies artatlanság, mert még év előtt 9 hónapig és 9 napi fogságot tilt le, lopásért elítélve. Különbö nagyon szeret tamburálni, imádja azt a hangszert, tekintet nélkül arra, hogy tüzér fujja-e vagy más. A Tepadi-féle dorosmai korcsmában egy napon megjelent P a p p Károly trombitás és faggatta a korcsmarost, vajjon nem latta-e valakinél az ő trombitáját? A korcsmaros dehogyan is nem látta; a szavából megértette a karvallott trombitás, hogy biz a nevezetes kürtölt Boldizsár Mihály vitte el és kislut az is, hogy Szegeden szerencsésen túl is adott rajta, eladta egy hangszerkereskedőnek. No hat, ennek a trombitának következményei lettek, mert a szenvedélyes kürtvadász a szegedi járásbírósg elé került, ahol az iratokba néztek és felkeltek a bús emlékek. Hijába erősítette Boldizsár Mihály, hogy: »már régen nem szoktam trombitálni, trombitálni...« — a bíróság nem vette figyelembe a védekezését, nem látta ártatlannak és elítélte három heti fogságra.

— **Beállt a Tisza.** Az öreg Falbot, a német időjóst megcsúfolja az időjárás alapsan. Ugy állította fel a tél horoskópját, hogy; későbbre kellett rajta esni mindenkinek, aki rászorul a jégfogyasztásra, mert ha beüt a jóslás, olyan enyhe lesz a tél, hogy lehetetlenné válik benne a jégbordás. A jövendőmondást azonban csúfálta a természet. Néhány nap előtt pilinkélni kezdtek alá-felé a csillagos hőmérők és csakhamar szibériaira változott a hőmérséklet annyira, hogy f. hó 12-re viradóra már 20 foknál alól szállt 0 alatt a hőmérő. A Tisza — a havazás beálltával egyidejűleg zajlásnak indult, mind nagyobbszajjal torlódtak egymásra a jégcsörmölyök s végre kedden egy jégpáncéllá fagyott a Tisza vize, tömör jégpáncéllá, melyen tegnap vágták ki a kompjárs szabadá tételére az útát. Van hát jég elég és mert nem lehetetlen, hogy januárra mégis beüt az öreg Fal jóslása a hallatlanul enyhe időjárás tekintetében, helyesen cselekszik mindenki, akinek erre szüksége van, ha most idején tölti meg jéggel a jégvermeit.

— **Az első bál.** A kőmives és ácsiparos ifjak önképző egylete a legfiata-

labb a szentesi társaságok közt és eddig egy igen sikerült szüreti mulatsággal adott magáról életjét. Most azt mutatja meg, hogy nemhijába a legfiatalabb, de cselekvésben a legerényebb is, mert az idej farsangi évadot ez az egylet akarja megnyitni: az övék legyen ebben a farsangban az első bál. Ugy határozta azt, hogy táncvigalmukat január 6-án, tehát víkizeszt napján tartják meg a színházteremben, vagyis a farsang legelső napján. A meghívókat erre a mulatságra a napokban küldik szét és a rendezősg jogosan reményli, hogy az egylet ez a vállalkozásának is lesz olyan kitünő sikere, mint volt a szüreti mulatságuknak.

— **Panasz egy kávés ellen.** T a b a k Dávid kávés ellen a rendőrségnél panasz tettett, hogy a nála tartott mulatságok alkalmával a bort 4 deczis, hitelesítetlen paradí vizes üvegekben szolgáltatja ki, egy félliter helyett, s ezzel míg egyrésztől az 1879. évi XL. t. c. 130. §-ba ütközött kihágást követ el, midőn italtai hitelesítetlen üvegekben méri ki, másrészt a valósággnak megnem felelő üvegek használatával az 1874. évi VIII. t. c. 19. §-ba ütközött csalást követ el, megkérősitvan a közönséget minden ilyen mulatság alkalmával legalább 50—60 liter borral, ha csak a legkevesebb 300 ilyen üveg bor kiszolgáltatással vesszük is fel a számítás alapjául, holott elad egy-egy alkalommal 800 söt 1000 ilyen üveg bort is. E feljelentés alapján A r a d i Kálmán rfőkapitány a 9-én tartott piknikre ki is küldötte P a s s Ferenc alkaptányt, hogy meggyőződést szerezzen vajjon ezúttal követtek e el hasonló kihágás és család. S csodálatos, dacára hogy az alkaptány üvegszreggelig ilyen üvegek b o l i t t a b o r t, nem jutott észbe a törvény világos rendelkezése mellett is a hamis üvegek elkobozni, s ily módon a kihágási eljárás megindításához a bűnleleket megszerezni. Igaz, hogy harmadnapra beadott egy jelentést, melyben a nevezett kávés ellen hitelesítetlen, s a valódi ürmértéknek meg nem felelő üvegek használata miatt a kihágási eljárás megindítását kéri. De ha már ön igen tisztelt alkaptány úr, nem tudta, vagy nem a k a r t a tudni az ezen visszazelés ellen követendő eljárást, hát figyelmező ajánljuk önnök a fentidezett törvények, melyek szerint itt nem csupán kihágásról, hanem csalásról is szó van, s az ez iránybani bűnvádi eljárás folyamatba teendő a bírósággnál, a kihágási eljárás folyamatba tételével egyidejűleg, mert hat nem olyan csekély dolog az, mint a minőnek ön azt tud h a t j a.

— **Lóvásárlás.** A m. kir. 3-ik huszár ezred pót lovazó bizottsága az 1900. évi Január hó 7-én pótlovakot fog vásárolni. Ennél fogva felhivatnak mindazon lötenyészts és lótartó urak, kik lovasszolgálatra alkalmas 4 és 8 év közötti idős, rövid, széles, erőshátú, és elég hosszú, jó nyakállású megfelelő járású és szervi vagy cconhibáktól mentes lovakat esetleg eladásra a bizottságnak elővezetni szándékoznak, hogy azokkal 1900. évi Január hó 7. napján d. e. 8 órakor a városháza előtt jelenjenek meg.

— **Kenyeres pajtasok.** C s a p ó László Vecsernyés Istvan meg Csanádi Sándor dorozsmai kunok a szó szoros értelmében, kenyeres pajtasok. A lovasrendőrség derítette fel ezt a pajtaságot, mikor gyanúba fogta őket, hogy a dorozsmai vasút állomáson zárt ketrecéből ök emleltek el három hízott libát. Nyomozást tartottak a közös buvótanyájukon s ott a libákat nem találtak ugyan meg, de igenis egy zsákok teli kenyérral, melyekről a 3 kun azt állította, hogy úgy kéregtették össze a szegedi vásáron. Volt náluk vagy 50 drb. kenyér, s mert a libalopásban se látszóttak ártatlanoknak, letartóztaták őket.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 ftr 65 krt méterenként — csak akkor valódi ha közvetlen gyárámból rendeltetnek, — fekete, fehér és szines, — a legdivatibb szöves, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztók**nak postabér és vámentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek, **Henneberg G. selyemgyárai** (és k. útvár

(1) szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Szájczba kéréses levélbéllyeg ragasztandó. —

Irodalom.

100 forint jutalom. Tüzzel-vassal kell dolgoznunk, hogy a magyar közönséget rászoktassuk folyóiratok olvasására és hogy kiszorítsuk a külföldről beözönlő, töbnyire kétes értékű folyóiratokat, melyekkel hazánkat elárasztják. A statisztika igen szomorúan tanuszkodik amellyel, hogy a külföldi folyóiratok olyan rengeteg számban vannak elterjedve, hogy boldog volna akármelyik szépirodalmi lapunk, ha itt saját hazánknál annyira elvona terjedve, mint pl. a „Buch für Alle ...”. Ez okból tüzzel-vassal dolgozik az „Ott hon” kiadóhivatala, hogy a művelt magyar olvasóközönséget rászoktassa a magyar irodalom megbecsülésére. Még a külföldi vállalatok is jóval fölülmúló, eddig példátlanul álló olesó előfizetési ár mellett adják az „Ott hon” című folyóiratot, vagyis ad havonként egy vastag kötet könyvet, egész éven át 12 kötetet, évi 3 forint előfizetési árt. Az „Ott hon” mint a híres „Magyar Saló” külön kiadványa, rendkívül érdekes olvasmányokat s gyönyörű kivitelű képeket közöl és a család minden tagját ellátja olvasmányokkal. — Hogy a célját elérhesse, most 100 ft jutalmat ad annak, a ki az „Ott hon” folyóirat részére a legtöbb előfizetést gyűjti. A magyar műveltségnek, a magyar irodalomnak minden barátja készséggel megrendeli az „Ott hon”-t, ha van a ki ennek rendkívüli jutányosságára a figyelmét föl hívja. Ez okból igen könnyű az „Ott hon”-ra előfizetéseket gyűjteni és igen könnyű a 100, forint jutalmat megnyerni. Megjegyezzük, a ki az „Ott hon”-ra csak 6 előfizetést gyűjt, már tiszteletpéldányt kap. Gyűjtőleveket készséggel küld

az Ott hon kiadóhivatala
Budapest, VIII., Rakoci tér 11.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatözsde. (Reich Jenő és Tarsa heti jelentése.) Az időjárás borult és havas. Egerek és férgek nagy kárt okoznak, a vetések nagyobbára gyengék és ritkák. A piacokon az irányzat ismét gyenge és a forgalom kicsi. Kenyérmagvak valamivel olesóbbak. Búza a lanya irányzatú. A forgalom csak szűk keretben maradt, a kínálat gyenge, az árakban alig mutatkozik változás. Az árak 7.40. — 8. 25 ft között váltakoznak. Rozs csak mérsékelten volt forgalomban, az árak néhány krajcárt vesztettek és 5.95 — 6.10 ft között váltakoznak. Árpa gyenge kínálat és ugyanilyen vételkedv mellett az egész héten lanya maradt és árából 5 — 10 krt vesztett. Minősége szerint 5.50 — 5.75 ft. Zab ara, szín és tisztaság szerint 4.90 — 5.10, finom árú 5.35 — 40 ft. Tengeri ó-árúban a kínálat aránylag gyenge, az árak szilárdak.

Vasúti menetrend.

II.-M.-Vásárhely—Szolnok.

Vásárhelyről indul 4 óra 42 perc reggel, 4 óra 07 p. délután és 8 óra 16 p. este.
Mindszentről indul 5 óra 32 p. reggel, 5 óra 08 p. délután és 9 óra 23 p. éjjel.
Szegvárról indul 5 óra 49 p. délelőtt, 5 óra 30 p. délután és 9 óra 46 p. éjjel.
Szentesre érkezik 6 óra 05 p. délelőtt, 5 ó. 49 p. délután és 10 ó 06 p. éjjel.
Szentesről indul 6 óra 15 p. reggel, 11 óra 16 p. délelőtt és 6 óra 09 p. este.
Tökérről indul 6 óra 47 p. reggel, 11 óra 52 p. délután és 6 óra 41 p. este.
Kun-Szent-Mártonról indul 7 óra 26 p. reggel, 12 óra 35 p. délután és 7 óra 27 p. este.
Tisza-Földváról indul 8 óra 07 p. reggel, 1 óra 29 p. délután és 8 óra 14 p. este.
Pusztá-Tenyőről indul 9 óra 17 p. délelőtt, 2 óra 41 p. délután és 9 óra 20 p. éjjel.
Szolnokra érkezik 9 ó. 53 p. délelőtt, 3 óra 42 p. délután és 10 óra 06 p. éjjel.

Szolnok—II.-M.-Vásárhely.

Szolnokról indul 3 óra 55 perckor éjjel, 11 óra 36 p. délelőtt és 4 óra 45 p. délután.
Pusztá-Tenyőről indul 4 óra 47 p. éjjel, 12 óra 22 p. délután és 5 óra 25 p. délután.

Tisza-Földváról indul 6 11 p. reggel, 1 óra 43 p. délután és 2 óra 29 p. este.

Kun-Szent-Mártonról indul 7 óra 17 p. reggel, 2 óra 44 délután és 7 óra 32 p. este.

Tökérről indul 7 óra 48 p. reggel, 3 óra 16 p. délután és 7 ó. 45 p. este.

Szentesre érkezik 8 óra 22 p. reggel, 3 óra 47 p. délután és 8 óra 15 p. este.

Szentesről indul 4 óra 47 p. éjjel, 8 óra 45 p. reggel és 8 ó. 25 p. este.

Szegvárról indul 5 óra 12 p. reggel, 9 óra 09 p. délelőtt és 8 óra 40 p. este.

Mindszentről indul 5 óra 48 p. reggel, 9 óra 45 p. délelőtt és 9 óra 09 p. este.

Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 p. reggel, 10 ó. 37 p. délelőtt és 9 óra 49 p. este.

Csongrád—Félegyház—Szeged.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. d. e., 1 ó. 55 p. d. u. Félegyházra érkezik 10 ó. 20 p. d. e., 2 ó. 50 p. d. u.

Félegyházról ind. 12 ó. 25 p. d. u., 5 ó. 30 p. d. u. Szegedre érkezik 1 ó. 47 p. d. u., 5 ó. 53 p. d. u.

Algyőről indul 7 óra 38 p. reggel, 11 ó. 35 p. délelőtt, 4 óra 22 p. délután, 10 ó. 03 p. éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 55 p. reggel, 11 ó. 40 p. délelőtt, 1 óra 47 p. délután, 5 ó. 53 p. éjjel.

Szeged—Félegyháza—Csongrád.

Szegedről indul 10 órákor d. e., 1 ó. 14 p. d. u. Félegyházra érkezik 10 ó. 20 p. d. e., 2 ó. 50 p. d. u.

Félegyházról ind. 12 ó. 25 p. d. u., 5 ó. 30 p. d. u. Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. d. u., 6 ó. 30 p. este

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: DR. MATÉFFY FERENC
Társ-szerkesztő BÁNFALVI LAJOS.

Hirdetmény.

A szentesi kereskedők és iparosok összeállított névjegyzéke oly czélből tétetik ki közszemlére az iparügyi tanácsnok hivatalos helyiségében, hogy mindazok, kiknek ezen összeállított lajstrom ellen kifogásaik volnának, tartoznak kifogásaikat az iparügyi tanácsnoknál írásban a mai naptól számított 8 napon belül benyújtani.

Szentesen, 1899 évi december hó 9-ik napján.

2—2

Kálmán Imre,
ip. ügyi tanácsnok.

Horváth János

városi előfogatosnak több rendbeli járkában levő kasznis, festett szánkója van eladó, jutányos ár mellett.

Értekezhetni a tulajdonossal a városházánál.

241.g. 899.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező Jure-nák féle udvartelken lévő

MAGTÁR ÉPÜLET

azonnal bérebeadható.
Közelebbi feltételek alólírott hivatalában megtudhatók.

Szentes, 1899 dec. 12.

Novobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.

2—1

Eladó.

Egy csinos sárga lakkirozott szánkó.
Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

249.g. 1899.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező, s a Kurca mederben ez évben termett nád a f. évi december hó 18-án hétfőn, kisebb, nagyobb szakaszban, a helyszínin megtartandó nyilvános szóbeli árverésen, a legtöbbet ígérőknek el fog adni és pedig:

d. e. 8 órákor a szegvári határtól kezdődőleg a kurca gátig.
d. u. 2 órákor a Kurczagáttól kezdődőleg a teési határig.

Miről a közönség azzal értesítetik, hogy a vételár készpénzben azonnal fizetendő a küldöntség kezébe, s hogy utóajánlat nem fogadtatik el.

Szentesen, 1899. december 13.

Novobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.

2—1

Richter-félc

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító beborzólósként alkalmaztatik köszvényell, csúszná, tagzsugattal és megüheleskénél és az orvosok által beborzólóskokra is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment. elvevés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban, sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. 2/3 ft. üvegekenkénti árban majdnem minden gyógyszerüzletben készletben van; főraktár: Török József gyógyszerész Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-bérből utánzat van forgalomban.

Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjelzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDELSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

Specialista
SÉRV-
KÖTBEN.

A Keleti-félc cs. és kir. szab. sérvkötő a legtekéletelebb ezen nemben, nem csúszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az eddigi sérvkötők hiányát.

Árak: egyoldalú 6 ft. ketoldalú 12 ft.

Gyáramban (alapított 1878) készülnek ozenkivű: málábak, műkezek, járó- és nyújtó-gépek, egyenestűrtök (Hessing-félc rendszer), orthopádiai fűzők, haskötők, görbe árharisnyák és mendefélc gummi-árak urak és hölgyek részre.

Megrendeléseket pontosan és diszkreten eszköztől: orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros

KELETI J.
BUDAPESTN, IV. Koronaherceg-utca 17.
Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.